

Sygn. akt II K 1012/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Strójkowa

Protokolant: Iwona Szewczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – M. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 26.01 i 16.02.2016 r.

sprawy o wydanie wyroku łącznego

wobec

K. K., syna S. i B. z d. K., ur. (...) w G.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 25.04.2002 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **III K 1066/01**, za popełnione w dniu 01.01.2001 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata oraz orzeczoną na podstawie art. 33 § 1,2,3 kk karę grzywny w wymiarze 45 stawek dziennych po 10 zł każda, postanowieniem z dnia 16.02.2005 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26.10.2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 469/09**, za popełnione w dniu 24.03.2009 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 242 § 3 kk na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 07.10.2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 886/11**, za popełnione w dniu 23.06.2011 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 178 a § 1 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata; zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 12.04.2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 796/12**, za popełnione w dniu 30.05.2012 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 244 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, orzeczono na podstawie art. 71 § 1 kk karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 zł; postanowieniem z dnia 28.04.2015 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 28.04.2014 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 155/14**, za popełnione w dniu 08.10.2013 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 244 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego K. K.;

II. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

II K 1012/15

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił, co następuje:

K. K. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 25.04.2002 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **III K 1066/01**, za popełnione w dniu 01.01.2001 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata oraz orzeczoną na podstawie art. 33 § 1,2,3 kk karę grzywny w wymiarze 45 stawek dziennych po 10 zł każda, postanowieniem z dnia 16.02.2005 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26.10.2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 469/09**, za popełnione w dniu 24.03.2009 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 242 § 3 kk na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie;

8. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 07.10.2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 886/11**, za popełnione w dniu 23.06.2011 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 178 a § 1 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata; zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;

9. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 12.04.2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 796/12**, za popełnione w dniu 30.05.2012 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 244 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, orzeczono na podstawie art. 71 § 1 kk karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 zł; postanowieniem z dnia 28.04.2015 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 28.04.2014 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 155/14**, za popełnione w dniu 08.10.2013 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 244 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

/Dowód: dane o karalności k. 5-7; odpisy wyroków k. 8-17, 20-21/

Z opinii z dnia 19.01.2016 r. wynika, że skazany obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w G.. Zachowanie skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności nie budzi zastrzeżeń. Dwa razy był nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Nie sprawia kłopotów natury wychowawczej. Wobec przełożonych jest zdyscyplinowany. Skazany nie przejawia zachowań agresywnych ani autoagresywnych. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, w zakładzie karnym typu półotwartego. Prognoza penitencjarna na obecnym etapie odbywania kary pozbawienia wolności jest pozytywna.

/Dowód: opinia o skazanym z danymi o odbyciu kary k. 36-38/

Skazany K. K. złożył wniosek o wydanie wobec jego osoby wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wobec niego wyrokami, wskazanymi we wniosku.

/Wniosek skazanego k. 2/

Sąd zważył, co następuje:

Rozważając kwestie istotne dla rozpoznania wniosku skazanego należało przede wszystkim zbadać, czy zachodziły w niniejszej sprawie podstawy do wydania wyroku łącznego oraz czy możliwe było objęcie takim wyrokiem orzeczeń wskazanych przez skazanego K. K. w treści złożonego przez niego wniosku.

Odnośnie możliwości połączenia kar orzeczonych wobec skazanego przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia z dniem 01 lipca 2015 r. w życie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) i zmiany z tym dniem stanu prawnego dotyczącego instytucji wyroku łącznego Sąd zobligowany był do zbadania czy w niniejszej sprawie zastosować przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. czy te aktualnie obowiązujące. Konieczność taka wynika bowiem z treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), zgodnie z którym przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym tą (nową) ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Z uwagi na to, że wszystkie wyroki skazujące wydane wobec K. K. zostały wydane i uprawomocniły się przed wejściem w życie z dniem 1.07.2015 r. ustawy zmieniającej zasady orzekania wyroków łącznych, do oceny czy zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego wobec skazanego w przedmiotowej sprawie należało stosować przepisy obowiązujące do dnia 30.06.2015 r.

A zatem Sąd winien badać czy zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego kierując się dotychczasowymi zasadami, nie zaś łączyć jedynie te kary, które podlegają wykonaniu (jak w przypadku nowych zasad).

Orzekając w przedmiocie wyroku łącznego Sąd zobligowany jest brać pod uwagę nie tylko orzeczenia wskazane we wniosku osoby skazanej, domagającej się wydania wyroku łącznego, ale z urzędu wszelkie wyroki skazujące wydane wobec tej osoby celem ustalenia, czy popełnione przez tę osobę przestępstwa pozostają w realnym zbiegu i czy przez to orzeczone za nie kary podlegają łączeniu (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 08 marca 2011 r., sygn. akt II K 312/10, Biul. PK 2011/5/44).

Przechodząc do kwestii oceny możliwości wydania wyroku łącznego dotyczącego wyroków skazujących wydanych względem K. K., przede wszystkim należało zbadać, czy zachodziły podstawy do wydania wyroku łącznego obejmującego wszystkie te wyroki lub przynajmniej niektóre z nich.

Stosownie do treści art. 569 § 1 kpk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji.

Z kolei o tym, kiedy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, rozstrzyga w pierwszej kolejności przepis art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r., zgodnie z którym sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Sąd w pełni podziela przy tym stanowisko zaprezentowane w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. (sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13), iż zawarty w zacytowanym przepisie zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (kolejnych przestępstw).

W świetle zacytowanych przepisów, mając na względzie daty wydanych względem K. K. wyroków skazujących oraz daty popełnionych przez niego czynów, za które został on skazany przedmiotowymi wyrokami, brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego. Wynika to z faktu, że żadne z przestępstw, za które K. K. został skazany opisanymi wyżej

wyrokami, nie spełnia warunków określonych w art. 85 kk, gdyż każde kolejne przestępstwo było popełniane przez skazanego już po dacie wydania poprzedniego wyroku skazującego.

Analizując pierwszy chronologicznie wyrok, tj. wyrok Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 25.04.2002 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt **III K 1066/01**, został on wydany przed popełnieniem jakiegokolwiek czynu objętego kolejnymi wyrokami (tj. czynu z dnia 24.03.2009 r., 23.06.2011 r., 30.05.2012 r., 08.10.2013r.). A zatem nie zachodzą co do tego wyroku warunki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej.

Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku drugiego chronologicznie wyroku, tj. wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26.10.2009 r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt **II K 469/09**, gdyż także został on wydany przed popełnieniem jakiegokolwiek czynu objętego kolejnymi wyrokami (tj. czynu z dnia 23.06.2011 r., 30.05.2012 r., 08.10.2013r.), wobec czego również nie zachodzą, co do tego wyroku warunki do wydania wyroku łącznego.

Podobna sytuacja ma miejsce również w przypadku wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 07.10.2011 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt **II K 886/11**, także ten wyrok został wydany przed popełnieniem jakiegokolwiek czynu objętego kolejnymi wyrokami (tj. czynu z dnia 30.05.2012 r. objętego wyrokiem II K 796/12 oraz czynu z dnia 08.10.2013r. objętego wyrokiem II K 155/14).

Również odnośnie wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 12.04.2013 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt **II K 796/12** - także ten wyrok został wydany przed popełnieniem czynu objętego kolejnym wyrokiem (tj. czynu z dnia 08.10.2013r. objętego wyrokiem II K 155/14).

W konsekwencji w zakresie dotyczącym wszystkich wyroków brak jest określonych w art. 85 kk podstaw do orzeczenia kary łącznej, a w konsekwencji do wydania wyroku łącznego (art. 569 § 1 kpk a contrario).

Na marginesie należy wskazać, iż co do wyroku II K 417/07 z dnia 24.11.2009 r. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku, wobec nie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, skazanie uległo zatarciu z upływem 6 m-cy od zakończenia okresu próby, tj. w dniu 2.06.2013r.

Stosownie do treści art. 572 kpk wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego w tym zakresie postępowanie należało więc umorzyć, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku łącznego.

Na mocy art. 626 § 1 kpk oraz art. 632 pkt 2 kpk w punkcie II orzeczono o kosztach procesu.